

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.366/2025/4.
A felperes:	felperes (cím1)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Oláh Tamás) (cím2)
Az alperes:	vármegyei1 Rendőr-főkapitányság (cím3)
Az alperes képviselője:	dr. Sági János kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közszolgálati jogviszonyból származó, megbízási díjjal kapcsolatos közigazgatási jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (7. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Veszprémi Törvényszék 7.K.700.231/2025/6-II. számú ítélete

V é g z é s:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

A másodfokú eljárásban felmerült felperesi költséget 30.000 (harmincezer), az alperesi költséget 25.000 (huszonötezer) forintban állapítja meg.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2022. december 1. napjától 2024. október 31. napjáig terjedő időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) az alperes hivatásos állományú tagjaként a helységi1 Rendőrkapitányság helységi2i Rendőrség állományában körzeti megbízotti beosztásban teljesített szolgálatot. A működési körzete település1 településre, míg az alperes által létrehozott körzeti megbízotti csoport (a továbbiakban: KMB csoport) körzete további 5 településre terjedt ki.

[2] A felperes szolgálati panaszát, melyben a perbeli időszakban a beosztásába nem tartozóan rendszeresen – a saját és a KMB Csoport működési körzetén kívül – végzett járőri feladatok, járőrszolgálat, TIK (a továbbiakban: TIK) általi küldések, elővezetések, átkísérések, őrzések kísérorőri, rendezvénybiztosítási feladatok ellentételezés nélküli ellátásáért megbízási díjat igényelt, az alperes elutasította.

A kereset, a védírat

[3] A felperes keresetében az alperest a perbeli időszakra 608.748 forint megbízási díj, és annak 2023. december 6. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. Keresetének jogalapját a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontja képezte. A megbízási díj havi mértékét a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában határozta meg.

[4] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját és összecszerúségét is vitatva. A felperes által teljesített, és peresített szolgálatokkal összefüggésben vizsgálándó jogintézményként hivatkozott a Hszt. 60. § - 61. §-ok szerinti átrendelésre és ideiglenes átrendelésre és a megbízással való összehasonlításra, kiemelve, hogy a felperes számára készített szolgálattervezetek az ideiglenes átrendeléshez előírt írásbeli utasításnak megfeleleltek.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperest a kereseti kérelem szerinti 608.748 forint megbízási díj, és annak 2023. december 6. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kötelezte. Rögzítette, hogy felek által nem vitatott kimutatás szerint a felperes a perbeli időszakban a körzeti megbízotti feladatok helyett klasszikus járőri tevékenységeket, illetve működési körzeten kívüli szolgálati feladatokat végzett. A kialakult bírói gyakorlatra hivatkozva hangsúlyozta, hogy a munkáltató egyoldalú utasítási jogával az állománytáblában rendszeresített beosztás (a munkakör) keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, ezért jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását. A körzeti megbízotti szabályzatról rendelkező 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 3. d) és 15. pontjaiban foglalt szabályozásból következően a KMB csoport létrehozása nem jár azzal a következménnyel, hogy a körzeti megbízott eredeti működési körzete a KMB csoport működési körzetével kibővülne. A Kúria által kialakított gyakorlat értelmében a működési körzeten kívül végzett járőri feladatok hosszabb időszakon át történő rendszerszintű ellátása a körzeti megbízott

beosztásához nem tartozó feladatkör teljesítését jelenti, többlétszolgálatnak minősül, amely megbízási díjra jogosít. Ezen jogosultságot a KMB Szabályzat 2. pontjának 2022. augusztus 12. napjától történő módosítása sem befolyásolja, ezért erre alapítva a felperesi igény a 2022. augusztus 12. napját követő időszakra sem utasítható el. Rögzítette, hogy a Hszt. 60. § (1) bekezdésére és a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015 BM rendelet) 33. § (1) bekezdésére figyelemmel alaptalan az alperes azon hivatkozása, miszerint az átrendelésre állományparancs nélkül is jogszerűen sor kerülhet, mert garanciális jelentősége van annak, hogy az átrendelés teljesítésekor mindkét fél számára egyértelmű és világos legyen, hogy a hivatásos állomány tagja az adott feladatot átrendelés keretében látja el, és az a Hszt.-ben meghatározott átrendelés 4 hónapos időszakába beszámít, ezért az erre vonatkozó írásbeli állományparancsban egyértelműen meg kell jelölni az átrendelés tényét. Az alperes a perben összesen egy átrendelési parancsot csatolt, ami a 2022. december 14-17. közötti időszakban a megyei Rendőrfőkapitányság szolgálati helyére történő határrendészeti szolgálati feladat ellátására vonatkozó átrendelés volt, a felperes azonban a csatolt átrendelési parancssal lefedett időszakra vonatkozóan megbízási díjat nem érvényesített. Megállapította, hogy miután a felperes 2022. december hónapban az átrendeléssel érintett 4 napos határrendészeti többletfeladat-ellátáson túl 10 szolgálati napon a beosztásába nem tartozó feladatokat látott el (migráns ellenőrzés, OIF átkísérés, ügyeleti küldés), így a megbízási díjra való jogosultsága erre a hónapra az átrendelésektől függetlenül is fennáll. Hangsúlyozta, hogy a működési körzeten kívüli járőri tevékenysége a felperest a fokozott ellenőrzés és – ugyanezen indokra alapítottnak – a különleges jogrend időszakában, valamint a csapatszolgálati tevékenység végrehajtása esetén is megbízási díjra jogosította. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának módosítása a hivatásos állomány tagját általános jelleggel a megbízási díjra való jogosultságból nem zárja ki, ezen értelmezéssel a megbízási díj jogintézménye [a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja, valamint (3) bekezdése] kiüresedne. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának ezért csak olyan értelmezése lehet helyes, mely a 71.§ (1) bekezdés c) pontja alkalmazásának is teret enged, ellenkező esetben a hivatásos állományú tag ellenszolgáltatás nélkül, lényegében korlátozásoktól mentesen a beosztásához nem tartozó feladat ellátására megbízhatóvá válna. Mindezek alapján a felperes a perbeli időszak 2023. február 1. utáni részében is jogosult a megbízási díjra, mivel folyamatosan és rendszeresen (nem eseti jelleggel) a kinevezése szerinti beosztáshoz nem tartozó feladatokat végzett. A megbízási díj összegszerűsége kapcsán megállapította, hogy a felperes a keresettel érintett 21 hónap időszakban összesen 214 szolgálati napon (havonta átlagosan 10,2 alkalommal) végzett beosztásához nem tartozó, illetve működési körzeten kívüli feladatokat, vagyis szolgálata nagy részében nem a körzeti megbízotti beosztásához tartozó, illetve körzeten kívüli feladatokat látott el. E körülmények alapján a felperes által teljesített többletfeladatok mennyiségére, rendszerességére, folyamatoságára tekintettel a 75%-os mértéket nem találta eltúlzottnak.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[6] Az alperes a fellebbezésében a felperesi igényt jogalapjában vitatva az elsőfokú ítélet megváltoztatását és kereset teljes elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete sérti a Hszt. 71. § (1) bekezdésében, 101. § (1) bekezdés a) pontjában, 102. § (1) bekezdésében foglaltakat, az ítéletében a perbeli tényekkel ellentétes

megállapításokat tett, a tényállást részben hibásan állapította meg és téves jogértelmezésre jutott, amikor a keresetnek helyt adott. Tévesen állapította meg, hogy a felperes a beosztásához tartozó feladatai ellátása mellett rendszeresen látott el a beosztásához nem tartozóan járőri feladatokat is. A Hszt.101.§ (1) bekezdés a) pontja alapján a munkáltatói jogkör gyakorlójának nemhogy nincs lehetősége a munkaköri leírásban a beosztáshoz nem tartozó feladatokat rögzíteni, hanem az kötelezettsége, vagyis a beosztáshoz tartozó feladatokon kívül bármely olyan, a szervezeti egység feladatkörébe tartozó feladatot a munkaköri leírásban rögzíthet, melynek ellátáshoz az állomány tagjának megfelelő végzettsége, képzettsége van. A Hszt. végrehajtásáról szóló 154/2015. (VI. 19.) Kormányrendelet (a továbbiakban: 154/2015. Korm. rendelet) 5. §-a, 2. melléklet I. táblázat 11. pontja alapján a helységi Rendőrkapitányság munkáltatói jogkört gyakorló vezetőjének lehetősége volt arra, hogy a felperes munkaköri leírásában a beosztáshoz tartozó feladatokon túl a helységi Rendőrkapitányság feladatkörébe tartozó olyan feladatok ellátását is rögzítse, melyek ellátására felperesnek végzettsége, képzettsége van. A Hszt. 101. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltakkal kapcsolatba hozható a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának rendelkezése, mely alapján felperes a szolgálati beosztásához nem tartozó, de a végzettsége, képzettsége alapján részére meghatározott szolgálati feladatait a szolgálatteljesítési idején belül külön ellentételezés nélkül köteles végrehajtani. A felperesnek a rendes szolgálatteljesítési idején belül ellátott feladatokat a rendőrkapitányság feladatkörén belül meghatározott szolgálati feladatként és külön ellentételezés nélkül kellett ellátnia. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság csak az átrendeléssel kapcsolatban fejtette ki a jogi álláspontját, az ideiglenes átrendeléssel (Hszt. 61. §) kapcsolatos jogi érvelésére az ítélet indokolást nem tartalmazott, arra nem tért ki, ezért az elsőfokú bíróság megsértette a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (1) és (2) bekezdéseit, 84. § (2) bekezdését és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdését, valamint a 346. § (4) és (5) bekezdéseit.

[7] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében - annak indokaival egyetértve - az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[8] Az alperes fellebbezése az alábbiak szerint megalapozott.

[9] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatkor az ítéltábla figyelemmel volt arra, hogy az alperes a tényállás tisztázottsága és - ezzel összefüggésben - az indokolási kötelezettség tekintetében egyaránt eljárásjogi jogszabálysértést állított.

[10] A másodfokú bíróság a fellebbezésben hivatkozott eljárásjogi jogszabálysértésekkel összefüggésben megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállás

megállapítási és indokolási kötelezettségét a per érdemi eldöntésére kihatóan, a másodfokú eljárásban nem orvosolható módon megsértette, ezért a fellebbezésben hivatkozott anyagi jogi jogsértések érdemben nem bírálhatók el.

[11] A perben jelentős tényeket az elsőfokú bíróságnak a Kp. 78. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 279. § (1) bekezdése értelmében a felek tényállításainak és perben tanúsított magatartásának, valamint a per tárgyalása során megismert bizonyítékoknak és egyéb peradatoknak az egybevetése, egyenként és összességében történő értékelése alapján a meggyőződése szerint kellett megállapítania; az indokolásnak a Pp. 346. § (5) bekezdése szerint tartalmaznia kell – egyebek mellett – a megállapított tényekre vonatkozó bizonyítékokat azokkal a körülményekkel együtt, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, a tények megállapításának egyéb körülményeit, továbbá azokat az okokat, amelyek miatt a bíróság valamely tényállítást nem talált bizonyítottnak, avagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte. A Kúria korábban több döntésében (Kf.III.45.162/2022/7. – BHGY K-KJ-2023-96, Kf.III.45.131/2021/6. – BHGY K-KJ-2022-1187; Kf.III.45.133/2021/6. – BHGY K-KJ-2022-866) rámutatott arra, hogy a fenti eljárási szabályokat egymással összefüggésben kell értékelni, mivel a bizonyítékok szabad mérlegelésének a Pp. 279. § (1) bekezdésében – és a Kp. 78. § (2) bekezdésében – rögzített elve a Pp. 263. §-ában meghatározott, a tényállás szabad megállapítása elvéből következik, és annak legfőbb korlátját a bíróság Pp. 346. § (5) bekezdésében meghatározott indokolási kötelezettsége szabja. Az ítélet indokolása akkor jogszerű, ha a bíróság a tényállást a bizonyítékok tartalmával összhangban állapítja meg.

[12] Az alperes a védiratában az átrendelés és ideiglenes átrendelés Hszt. 60. §, 61. §-a jogintézményeit is felhívta, az elsőfokú bíróság az átrendelés jogszabályi feltételeinek a vizsgálatát elvégezte, azonban elmulasztotta annak vizsgálatát, hogy a felperes keresettel érintett, megbízási díj alapjául szolgáló feladatellátására az alperes érvelése mentén a Hszt. 61. §-a, vagy 71. § rendelkezései az irányadóak-e.

[13] Mindezek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - a Kp. 110. § (2) bekezdés alkalmazásával - hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

[14] Az elsőfokú bíróságnak az új eljárásban vizsgálnia kell, és arról ítéletében számot adnia, hogy a felperes a kinevezése szerinti szolgálati helyétől eltérő feladatvégzése megfeleltethető-e az ideiglenes átrendelés jogszabályi feltételeinek vagy sem. A bíróság csak az ebbe a körbe tartozó tényállás teljeskörű tisztázása alapján hozhat - a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdésében foglaltaknak is megfelelő indokolással ellátott, megalapozott - döntést abban a kérdésben, hogy a perbeli esetben a felperest megilleti-e a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pont szerinti ellentételezés (díjazás), és ha igen, akkor milyen mértékben.

[15] Az ítéltábla a Kp. 112. § (3) bekezdése szerint irányadó 110. § (3) bekezdése értelmében – figyelemmel a 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 81. § (1)-(2), (5) bekezdéseire és 82. § (3) bekezdésére – a felperes és az alperes másodfokú eljárásban felmerült költségének összegét pusztán megállapította, annak viseléséről az eljárást befejező határozatában az elsőfokú bíróságnak kell döntést hoznia.

[16] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. § alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[17] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. április 28.

dr. Németh Andrea
a tanács elnöke
előadó bíró

dr. Kinyó Krisztina
bíró

dr. Szeles Balázs György
bíró